

पोलकः-लिका, पुपोलयिषकः-षिका; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि तोलयतिवत् (757) ज्ञेयानि । कर्तरि क्तप्रत्यये ^Aपोलितम् इति ।

(1026) “पुष पुष्टौ” (I-भ्वादिः-700. अक. सेट्. पर.)

‘धारणे पोषयेत्, पुष्टौ पुष्येत पुष्णाति पोषति। (श्लो. 171) इति देवः ।
पोषकः-षिका, पोषकः-षिका, ¹पुपोषिषकः-पुपुषिषकः-षिका, पोपुषकः-षिका;
पोषिता-त्री, पोषयिता-त्री, पुपोषिषिता-पुपुषिषिता-त्री, पोपुषिता-त्री;
²प्रपोषन्-न्ती, पोषयन्-न्ती, पुपोषिषन्-न्ती, पुपुषिषन्-न्ती; —
पोषिष्यन्-न्ती-ती, पोषयिष्यन्, पुपोषिषिष्यन्-पुपुषिषिष्यन्-न्ती-ती; —
— पोषयमाणः, पोषयिष्यमाणः, — पोपुष्यमाणः, पोपुषिष्यमाणः;
प्रपुट्-प्रपुट्-पुषौ-पुषः; — — — — — (4801)
³पोषितम्-पुषितम्-तः, पोषितः, पुपोषिषितः-पुपुषिषितः-पोपुषितः-तवान्;
पुषः, ⁴पोषणः, ⁵प्रपोषी-घनपोषी, पोषः, पुपोषिषुः-पुपुषिषुः, पोपुषः;
पोषितव्यम्, पोषयितव्यम्, पुपोषिषितव्यम्-पुपुषिषितव्यम्, पोपुषितव्यम्;
पोषणीयम्, पोषणीयम्, पुपोषिषणीयम्-पुपुषिषणीयम्, पोपुषणीयम्;
पोष्यम्, पोष्यम्, पुपोषिष्यम्-पुपुषिष्यम्, पोपुष्यम्;
ईषत्पोषः-दुष्पोषः-सुपोषः; — — — — —
पुष्यमाणः, पोष्यमाणः, पुपोषिष्यमाणः-पुपुषिष्यमाणः, पोपुष्यमाणः;
पोषः, पोषः, पुपोषिषः-पुपुषिषः, पोपुषः;

1. ‘रलो व्युपधाद्भलादेः संश्व’ (1-2-26) इति सन्नन्ते सर्वत्र कित्त्विकल्पः । तेन रूपद्वयं बोध्यम् । एवं शुद्धात् क्त्वायामपि ज्ञेयम् ।
2. निष्ठायां, ‘उदुपधाद् भावादिकर्मणोरन्यतरस्याम्’ (1-2-21) इति कित्त्विकल्पः । तेन रूपद्वयम् ।
3. नन्धादित्वात् कर्तरि ल्युप्रत्यये ऽनादेशे च रूपम् ।
4. ताच्छीलिके णिनिप्रत्यये गुणे च रूपम् ।
- A. ‘संदोलयन् अधिकपोलितमद्विराजं संचोलितं सुबहुमूलितशाखिवृन्दैः ॥’ धा. का. 3.21.
- B. ‘वेवैमैव्यतमैः प्रपोषद्भुभप्रभ्रेषिभिः श्लेषति प्रोष्यान् ।’ धा.का. 1.88.
- C. ‘स्वपोषमपुषद् युष्मान् या पक्षिमृताशावकाः ।’ भ. का. 6. 26.